

EEN LAND ROVER MET KREUKELS

Drie jongens in een kamer in hotel Gooiland, Hilversum, met uitzicht op een druipende St. Vituskerk. Op bed, in volle lengte, Arie, omgeven door kruimels. Rechts naast hem, op de enige stoel, Jan die weigert naar het bed te kijken. Daar weer naast, zittend op een kussen en met zijn rug tegen de muur, Bob die af en toe zijn telefoon opgooit en opvangt. Drie gezichten op een rij en geen glimlach te bekennen.

‘Het komt door die duivelsdingen,’ zei Bob somber, terwijl hij zijn telefoon zo hoog gooide dat die even het plafond aantikte.

‘Ben je weer eens gebeld, Bobbie?’ Jan vroeg het op een toon of het antwoord hem minder dan niets interesseerde. ‘Melle Stayer, naar ik aanneem, de advocaat die voor je vader werkt?’

‘Erger,’ zei Bob terwijl hij nijdig naar zijn mobieltje keek. ‘Mijn moeder en waarom ik haar verjaardag was vergeten.’

‘Wanneer was dat?’

‘Eergisteren, joh, maar toen hadden we het te druk met piano’s en paleisjes onder de grond.’

Arie stak een hand op waar stukjes chips aan kleefden. ‘En met Freek Oltman die zich bezig houdt met afpersing, oplichting en waarschijnlijk met gokken op windhonden en paarden. Oltman heeft een klein leger aan mannetjes van wie een deel reden heeft om ons bloed te drinken, druppel voor druppel zodat ze er lekker lang over doen. En dan moeten we ook nog aan verjaardagen denken?’ Hij streek peinzend langs een wang. ‘Weten jullie wanneer ze thuis jarig zijn?’

‘Op de wc hangt een kalender,’ zei Bob, ‘en daar staan ze op. Helaas zit ik weinig op die wc dus ik zie de data niet. Mijn moeder wees me daar fijntjes op.’

‘Op data of op de wc?’

‘Op data en ze bedoelde het meervoud van datum en niet die dingen waar iedereen over kwebbelt. Als ze iets niet weten, hebben ze gebrek aan data.’

‘Waarmee ze gegevens bedoelen?’

‘Precies, dikke, maar dat is te makkelijk, dus zeggen ze iets over gebrek aan data.’

Jan dacht na. ‘Ik weet wanneer Marianne jarig is, want als ik het vergeet en ik ben een keer thuis dan zet ze net zolang aangebrand eten op tafel of voedsel zonder een korrel zout tot ik bloemen ben gaan halen en gebak met slagroom. Dus je ma was een beetje verstoord?’

‘Een beetje boel. Ik moest drie keer zeggen dat we midden in een avontuur zitten en dat ik jullie niet in de steek kon laten, anders was ik al op weg geweest naar Schiphol.’

Arie lachte kort. ‘Die kant moet je wel op, vandaag, maar niet voor een vliegtuig.’

‘Voor een Land Rover Defender, bedoel je?’

‘Lijkt me heel nuttig. Het ding bevat aantekeningen waar onderzoekster Heleen ten Holt erg haar best voor heeft gedaan. Ze was afgelopen nacht nogal overstuur.’

‘Zo overstuur dat ze ons bijna haar appartement uit heeft geschopt,’ zei Jan zuur. ‘Heleen kan me wat.’

Bob knikte nadenkend. ‘Ik kan me een paar gevallen herinneren waarbij we een hekel hadden aan tegenstanders, maar dit is een geval van niet opvallend ingenomen zijn met iemand die een medestander behoort te zijn.’

‘Heel weinig ingenomen,’ vulde Arie aan. ‘En wat bedoel je met behoort te zijn?’

Bob maakte een onzeker gebaar. ‘Weet ik niet precies, joh. Ik dacht even aan wat Hotze Benjamins vroeg: of we zeker weten dat Heleen ten Holt geen dubbel spel speelt.’

‘Of ze niet werkt voor een concurrent, bedoel je, iemand die net zo weinig deugt als Oltman?’

‘Ze wil niet zeggen hoe het bureau heet waar